



269

Besluit van 29 mei 1991, houdende regelen betreffende de veiligheid van speelgoed en kinderveren (Warenwetbesluit Speelgoed)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van 3 oktober 1990, VVP/P/U-689106 gedaan in overeenstemming met Onze Minister van Economische Zaken;

Overwegende dat regelen moeten worden gesteld ter uitvoering van de richtlijn van de Raad van Europese Gemeenschappen van 3 mei 1988 (88/378/EEG, Pb EG L 187) inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen betreffende de veiligheid van speelgoed;

Overwegende dat het tevens wenselijk is om redenen van volksgezondheid regelen te stellen met betrekking tot de veiligheid van kinderveren niet zijnde speelgoed in de zin van richtlijn 88/378/EEG;

Overwegende dat tevens uitvoering dient te worden gegeven aan de richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 22 november 1982 houdende de tweede wijziging (benzeen) van richtlijn 76/769/EEG betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der Lid-Staten inzake de beperking van het op de markt brengen en het gebruik van gevaarlijke stoffen en preparaten (82/806/EEG, Pb EG L 339), en aan de richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 16 mei 1983 houdende vierde wijziging van vorengenoemde richtlijn 76/769/EEG (83/264/EEG, Pb EG L 147);

Gelet op de artikelen 4, eerste lid, onderdeel a, 8, onderdelen a, b en c, 11, 12, 13 en 14 van de Warenwet (Stb. 1988, 360);

Gezien het advies van de Adviescommissie Warenwet van 10 juli 1990, no. 14.166/(52)5;

De Raad van State gehoord (advies van 22 februari 1991, no. W 13.90.0495);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van 15 mei 1991, VVP/P/U-690568, uitgebracht in overeenstemming met Onze Minister van Economische Zaken;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

1. In dit besluit wordt verstaan onder:

a. speelgoed: goederen of delen daarvan, die ontworpen of kennelijk bestemd zijn om bij het spelen door kinderen tot de leeftijd van 14 jaar te worden gebruikt waaronder begrepen teken-, schrijf- en kleurmate-

riaal, alsmede materiaal voor handenarbeid en leer- en ontwikkelingsmateriaal, met uitzondering van boeken;

b. kinderwaren: overige goederen of delen daarvan, die kennelijk geschikt zijn om bij het spelen door kinderen tot de leeftijd van 14 jaar te worden gebruikt;

c. het EEG-verdrag: het verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap van 25 maart 1957, laatstelijk gewijzigd door de Europese akte van 17 en 28 februari 1986 (Trb. 1986, 63).

2. Niet als speelgoed worden beschouwd de in bijlage 1 bij dit besluit vermelde artikelen.

3. Tot kinderwaren behoren in ieder geval:

- a. schertsartikelen;
- b. fopspenen;
- c. speelgoedstoommachines.

Artikel 2

1. Het is verboden speelgoed en kinderwaren te verhandelen indien die niet voldoen aan de eisen gesteld bij of krachtens dit besluit met betrekking tot hun samenstelling, uitvoering, hoedanigheid of eigenschappen.

2. Het is verboden speelgoed en kinderwaren te verhandelen anders dan met inachtneming van de voorschriften bij of krachtens dit besluit gesteld met betrekking tot de aanduiding, het bezigen van vermeldingen en het technisch dossier.

3. Het is verboden met gebruikmaking van de in dit besluit aangegeven aanduiding ander speelgoed te verhandelen dan dat waarvoor die aanduiding in dit besluit is voorbehouden.

Artikel 3

1. Speelgoed en kinderwaren dienen zodanig te zijn samengesteld en zodanige eigenschappen te hebben alsmede van zodanige vermeldingen te zijn voorzien, dat zij bij gebruik overeenkomstig de bestemming of bij gebruik op een wijze die gezien het gangbare gedrag van kinderen te verwachten is, geen bijzonder gevaar opleveren voor de veiligheid of gezondheid van de gebruiker of van derden.

2. Speelgoed en kinderwaren moeten voldoen aan de in bijlage 2 vermelde voorschriften.

3. Onze Minister kan voor wat betreft kinderwaren, de Adviescommissie Warenwet gehoord, nadere regelen vaststellen met betrekking tot de in het eerste lid bedoelde samenstelling, eigenschappen en vermeldingen.

Artikel 4

1. De aanduiding «CE»:

- a. moet worden gebezigd voor speelgoed;
- b. mag niet worden gebezigd voor kinderwaren.

2. De in het eerste lid bedoelde aanduiding mag uitsluitend voor speelgoed worden gebezigd:

- a. dat geheel is vervaardigd in overeenstemming met de door Onze Minister daartoe aan te wijzen normen, of
- b. waarvoor een verklaring is afgegeven waaruit blijkt dat het speelgoed bij gebruik overeenkomstig de bestemming of bij gebruik op een wijze die gezien het gangbare gedrag van kinderen te verwachten is, geen bijzonder gevaar oplevert voor de veiligheid en/of gezondheid van de gebruiker of derden.

3. Speelgoed, waarbij de in het eerste lid bedoelde aanduiding,

overeenkomstig het tweede lid wordt gebezigd, wordt vermoed te voldoen aan het bij artikel 3, tweede lid, bepaalde.

4. Onze Minister kan nadere regels stellen inzake vorm en grootte van de in het eerste lid genoemde aanduiding.

Artikel 5

1. Speelgoed en kinderwaren dienen te zijn voorzien van de naam, firmanaam of handelsmerk alsmede het adres van de fabrikant, de importeur die de waren binnen het grondgebied waarop het EEG-verdrag van toepassing is, in de handel brengt of heeft gebracht, of de binnen dit grondgebied gevestigde gemachtigde van de fabrikant.

2. De in het eerste lid bedoelde vermeldingen mogen worden afgekort mits identificatie van fabrikant, diens gemachtigde of importeur mogelijk blijft.

Artikel 6

1. De bij of krachtens dit besluit voorgeschreven vermeldingen en aanduiding moeten, voor zover bij of krachtens dit besluit niet anders is bepaald, duidelijk zichtbaar, gemakkelijk leesbaar en onuitwisbaar in de Nederlandse taal op speelgoed en kinderwaren of de verpakking ervan worden aangebracht.

2. Bij speelgoed van klein formaat en speelgoed dat bestaat uit onderdelen van klein formaat, mogen de in het eerste lid bedoelde vermeldingen en aanduiding worden aangebracht op de verpakking, op een etiket of op een bijgesloten mededeling.

3. Indien de in het eerste lid bepaalde vermeldingen niet op het speelgoed zijn aangebracht, moet de consument op de verpakking, het etiket of de bijgesloten mededeling erop worden gewezen dat het nuttig is bedoelde vermeldingen te bewaren.

Artikel 7

1. De in artikel 4, tweede lid, onderdeel b, bedoelde verklaring kan uitsluitend worden afgegeven door:

- a. de door Onze Minister aangewezen instanties;
- b. de door de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten van de EEG daartoe aangewezen instanties.

2. Voor een aanwijzing als bedoeld in het eerste lid, onder a, komen slechts in aanmerking instanties die voldoen aan de in bijlage 3 neergelegde voorwaarden. Onze Minister kan nadere voorwaarden stellen.

3. Indien Onze Minister constateert dat een door hem aangewezen instantie niet meer voldoet aan de in bijlage 3 neergelegde voorwaarden, trekt hij de aanwijzing in.

4. De in het eerste lid, onder a, bedoelde aanwijzing, alsmede de intrekking of wijziging daarvan worden bekend gemaakt in de Staatscourant.

5. De verklaring, bedoeld in het eerste lid, kan door de in dat lid onder a bedoelde instanties uitsluitend worden afgegeven aan de fabrikant, of aan de binnen het grondgebied waarop het EEG-verdrag van toepassing is gevestigde gemachtigde van de fabrikant.

6. Onze Minister stelt, gehoord de Adviescommissie Warenwet, nadere regelen omtrent het indienen van een aanvraag als bedoeld in het vierde lid, waaronder de daarbij over te leggen documenten, en de behandeling daarvan door de in het eerste lid, onderdeel a, bedoelde instanties, alsmede omtrent de vorm van de door deze instanties af te geven verklaringen.

Artikel 8

1. Ten aanzien van het met de in artikel 4, eerste lid, bedoelde aanduiding voorziene speelgoed dient een technisch dossier voorhanden te zijn bij de fabrikant, diens gemachtigde of, indien deze niet gevestigd zijn binnen het grondgebied waarop het EEG-verdrag van toepassing is, de importeur die het speelgoed binnen het voornoemd grondgebied in de handel heeft gebracht.

2. Het in het eerste lid bedoelde dossier moet ten minste omvatten:

a. gegevens met betrekking tot de wijze waarop de fabrikant zorgdraagt dat het speelgoed voldoet aan de in artikel 4, tweede lid onderdeel a, bedoelde normen dan wel voldoet aan het gestelde in de in artikel 4, tweede lid, onderdeel b, bedoelde verklaring.

b. gegevens met betrekking tot ontwerp en vervaardiging;

c. adressen van opslag en vervaardiging.

3. Heeft het in het eerste lid bedoelde dossier betrekking op speelgoed waarvoor een verklaring als bedoeld in artikel 4, tweede lid, onderdeel b, is afgegeven, dan omvat het tevens deze verklaring of een gewaarmerkt afschrift daarvan.

4. Onze Minister kan, gehoord de Adviescommissie Warenwet, nadere regelen stellen omtrent de inhoud van het dossier.

Artikel 9

1. Als methoden van onderzoek welke bij uitsluiting beslissend zijn voor de vaststelling of met betrekking tot kinderveren al dan niet is voldaan aan bij of krachtens dit besluit gestelde regels, worden aangewezen methoden op het gebied van analytisch – chemisch, fysisch – mechanisch en microbiologisch onderzoek.

2. Onze Minister kan, gehoord de Adviescommissie Warenwet, omtrent de in het eerste lid bedoelde methoden van onderzoek nadere regels stellen.

Artikel 10

Het Speelgoedbesluit (Warenwet) 1985 (Stb. 1985, 751) wordt ingetrokken.

Artikel 11

Dit besluit treedt in werking met ingang van de zevende kalendermaand na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst, met dien verstande dat speelgoed en kinderveren die voldoen aan het Speelgoedbesluit 1985 (Warenwet) zoals dat luidde onmiddellijk vóór de inwerkingtreding van dit besluit en voor die inwerkingtreding voor het eerst zijn verhandeld, nog 6 maanden na die inwerkingtreding mogen worden verhandeld.

Artikel 12

Dit besluit kan worden aangehaald als Warenwetbesluit Speelgoed.

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur

Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 9 juli 1991, nr. 130

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

's-Gravenhage, 29 mei 1991

Beatrix

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
H. J. Simons

Uitgegeven de zesde juni 1991

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

Bijlage 1 behorende bij het Warenwetbesluit Speelgoed

Artikelen die niet als speelgoed in de zin van dit besluit worden aangemerkt (artikel 1, tweede lid)

1. kerstversiering
2. schaalmodellen voor volwassen verzamelaars
3. uitrusting, bestemd voor collectief gebruik op speelterreinen
4. sportuitrusting
5. watersportuitrusting voor gebruik in diep water
6. folkloristische en sierpoppen en andere soortgelijke artikelen voor volwassen verzamelaars
7. «professioneel» speelgoed, opgesteld in openbare gelegenheden (grootwinkelbedrijven, stations, enz.)
8. puzzels met meer dan 500 stukjes, of zonder voorbeeld, voor hobbyisten
9. luchtdrukwapens
10. vuurwerk, met inbegrip van slaghoedjes¹
11. slingers (werptuigen) en katapulten
12. spellen met werppijltjes met metalen punten
13. elektrische fornuisjes, strijkijzertjes en dergelijke functionele artikelen, gevoed met een nominale spanning van meer dan 24 volt
14. artikelen met een verwarmingsoppervlak, die in pedagogisch verband onder leiding van een volwassene moeten worden gebruikt
15. voertuigjes met verbrandingsmotor
16. speelgoedstoommachines
17. sport- en toerfietsen
18. videospellen, met een voeding van nominaal meer dan 24 volt, die kunnen worden verbonden met een videobeeldscherm
19. fopspenen
20. natuurgetrouwe imitaties van echte vuurwapens
21. namaakjuwelen voor kinderen.

¹ met uitzondering van slaghoedjes die speciaal zijn ontworpen voor speelgoed.

Deze bijlage behoort bij het besluit van 3 oktober 1990, VVP/P/U-689106 houdende regelen betreffende de veiligheid van speelgoed en kinderwaren (Warenwetbesluit Speelgoed).

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
H. J. Simons

Bijlage 2 behorende bij het Warenwetbesluit Speelgoed

Voorschriften waaraan speelgoed en kinderwaren dienen te voldoen (artikel 3, tweede lid)

Voor kinderwaren en speelgoed gelden de volgende voorschriften:

A. Algemene voorschriften

Voorschriften inzake fysisch-mechanische veiligheid

1. Speelgoed en kinderwaren dienen:
 - a. de nodige mechanische eigenschappen en in voorkomend geval de vereiste stabiliteit te hebben, om de bij het gebruik uitgeoefende druk te weerstaan zonder dat zij daarbij breken of kunnen vervormen met gevaar voor lichamelijk letsel;
 - b. een zo klein mogelijke kans op lichamelijk letsel bij aanraking van bereikbare hoeken, uitstekende delen, snoeren, kabels en bevestigingen ervan te bieden;
 - c. een minimale kans op lichamelijk letsel ten gevolge van de beweging van de delen ervan te bieden;
 - d. indien kinderen in het speelgoed of de kinderwaren kunnen kruipen, een uitgang te hebben die gemakkelijk van binnenuit kan worden geopend;
 - e. geen gevaar voor verstikking of verwurging op te leveren; dit zelfde geldt voor de verpakking ervan.
2. Speelgoed en kinderwaren, kennelijk bestemd voor kinderen jonger dan 36 maanden, moeten zo groot zijn dat zij niet door hen kunnen worden ingeslikt of ingeademd.
3. Speelgoed en kinderwaren bestemd om in ondiep water te worden gebruikt en om het kind te dragen of drijvende te houden op het water, moeten, gelet op het aanbevolen gebruik ervan, een zo klein mogelijk gevaar voor verlies van het drijfvermogen alsmede van de steun die zij aan het kind geven, hebben.
4. Speelgoed en kinderwaren waarmee het kind zich kan voortbewegen, moeten voor zover mogelijk voorzien zijn van aan de waar aangepaste remmen die berekend zijn op de door het speelgoed opgewekte kinetische energie. Deze remmen moeten gemakkelijk door het kind bediend kunnen worden zonder dat het daarbij gevaar loopt uit of van het speelgoed of kinderwaar af te vallen of zichzelf of anderen te verwonden.
5. De constructie, vorm en -samenstelling van projectielen en de kinetische energie die deze kunnen ontwikkelen bij lancering door een daartoe ontworpen stuk speelgoed of kinderwaar, moeten zodanig zijn dat het gevaar voor verwonding van de gebruiker van het speelgoed of kinderwaar, of van derden niet onredelijk groot is, gelet op de aard van het speelgoed of kinderwaar.
6. Speelgoed dat warmte-elementen bevat en kinderwaren, uitgezonderd stoommachines, die dergelijke elementen bevatten, moeten zodanige eigenschappen hebben dat:
 - a. de hoogste temperatuur die aan elke toegankelijke zijde wordt bereikt zodanig is dat aanraking daarvan geen verbranding tot gevolg heeft;
 - b. de temperatuur of druk van de vloeistoffen, dampen en gassen in het speelgoed niet zo hoog oplopen dat deze, indien zij voor de goede werking van het speelgoed moeten ontsnappen, brandwonden of ander lichamelijk letsel kunnen veroorzaken.

Voorschriften inzake brandbaarheid en ontploffingsgevaar

7.

7.1. Speelgoed en kinderwaren anders dan vouw-, teken- en soortgelijk knutselpapier, dienen te zijn samengesteld uit materialen die:

- a. niet branden onder de directe inwerking van een vlam of vonk of andere potentiële oorzaak van ontbranding, dan wel;
- b. moeilijk ontvlambaar zijn, dan wel;
- c. indien zij vlam vatten, traag branden, waarbij de vlam zich langzaam verspreid, dan wel;
- d. ongeacht de chemische samenstelling van het speelgoed, zodanig zijn behandeld dat het verbrandingsproces wordt vertraagd.

7.2. Het in het speelgoed of de kinderwaar aanwezige brandbare materiaal, mag geen gevaar van ontbranding meebrengen voor andere In het speelgoed of de kinderwaar verwerkte stoffen.

8. Speelgoed en kinderwaren die, om te kunnen functioneren, als zodanig bestaan of mede bestaan uit gevaarlijke stoffen of preparaten in de zin van de richtlijn 67/548/EEG (Pb.EG L 196) of de richtlijn 88/379/EEG (Pb.EG L 187), mogen als zodanig geen stoffen of preparaten bevatten die ontvlambaar worden door het verlies van vluchtige niet ontvlambare componenten.

9.

9.1. Speelgoed en kinderwaren uitgezonderd slaghoedjes, speciaal ontworpen voor speelgoed en kinderwaren, mogen niet ontplofbaar zijn en mogen geen ontplofbare bestanddelen bevatten.

9.2. Speelgoed en kinderwaren mogen geen stoffen of preparaten bevatten:

- a. die bij vermenging een ontploffing kunnen veroorzaken door chemische reactie dan wel bij vermenging met oxyderende stoffen;
- b. die vluchtige componenten bevatten die ontvlambaar zijn in de lucht en ontvlambare of explosieve mengsels van damp en lucht kunnen vormen.

Voorschriften inzake chemische veiligheid

10. Speelgoed en kinderwaren dienen geen gevaar voor de gezondheid of lichamelijk letsel bij inslikken, inademing of contact met de huid, de slijmvliezen of de ogen met zich mee te brengen voortkomend uit de chemische samenstelling van het speelgoed of de kinderwaar.

11.

11.1. Speelgoed en kinderwaren mogen geen gevaarlijke stoffen of gevaarlijke preparaten in de zin van richtlijn 67/548/EEG (Pb.EG L 196) of richtlijn 88/379/EEG (Pb.EG L 187) bevatten in hoeveelheden die de gezondheid van het kind kunnen schaden.

11.2. Onverminderd het in voorschrift 11.1 bepaalde, mag de biologische beschikbaarheid van speelgoed en kinderwaren ten gevolge van gebruik, per dag voor de onderstaande elementen en verbindingen niet meer afgeven dan de daarbij vermelde hoeveelheden:

- 0,2 µg voor antimoon;
- 0,1 µg voor arsenicum;
- 25,0 µg voor barium;
- 0,6 µg voor cadmium;
- 0,3 µg voor chroom;
- 0,7 µg voor lood;
- 0,5 µg voor kwik;
- 5,0 µg voor selenium.

11.3. Met uitzondering van het speelgoed en de kinderwaren als bedoeld in voorschrift 8 mogen speelgoed en kinderwaren niet als

zodanig bestaan of mede bestaan uit gevaarlijke stoffen of preparaten in de zin van richtlijn 67/548/EEG (Pb.EG L 196) of richtlijn 88/379/EEG (Pb.EG L 187).

11.4. Het speelgoed en de kinderwaren als bedoeld in voorschrift 8, mogen slechts bestaan uit gevaarlijke stoffen en preparaten in de zin van de richtlijn 67/548/EEG (Pb.EG L 196) of richtlijn 88/379/EEG (Pb.EG L 187) indien deze worden genoemd in de door Onze Minister aangewezen versie van de norm CEN 71, deel 4 en de in deze norm genoemde maximum toegelaten concentraties van deze stoffen en preparaten niet worden overschreden.

Voorschriften inzake elektrische veiligheid

12.

12.1. Delen van speelgoed en kinderwaren die in contact staan of kunnen komen met een elektriciteitsbron die een elektrische schok kan veroorzaken, alsmede de kabels of draden waarlangs de elektriciteit naar deze delen wordt geleid, dienen goed geïsoleerd en mechanisch beveiligd te zijn om het gevaar van elektrische schokken te voorkomen.

Voorschriften inzake verbrandingsgevaar

13. Speelgoed en kinderwaren moeten zodanige eigenschappen hebben dat de hoogste temperaturen die optreden aan de oppervlakte van alle rechtstreeks toegankelijke delen, bij aanraking daarvan geen brandwonden kunnen veroorzaken.

Voorschriften inzake hygiëne

14. Speelgoed en kinderwaren dienen zodanig te voldoen aan de eisen inzake hygiëne en zuiverheid dat gevaar voor infectie, ziekte en besmetting wordt vermeden.

Voorschriften inzake radio-activiteit

15. Speelgoed en kinderwaren mogen geen radio-actieve elementen of stoffen bevatten in een vorm of hoeveelheid die schade kan berokkenen aan de gezondheid van het kind.

Voorschriften inzake vermeldingen en gebruiksaanwijzingen

16.

16.1. Speelgoed en kinderwaren die gevaarlijk kunnen zijn voor kinderen beneden de 36 maanden, dienen te zijn voorzien van de aanduiding «Niet bedoeld voor kinderen jonger dan 36 maanden» of van de vermelding «Niet bedoeld voor kinderen jonger dan drie jaar», alsmede van een korte vermelding – die ook in de gebruiksaanwijzing mag voorkomen – van de specifieke gevaren waardoor deze aanduiding wordt gemotiveerd.

17.

17.1. Speeltoestellen dienen te zijn voorzien van een gebruiksaanwijzing, waarin de aandacht wordt gevestigd op de noodzaak van periodieke controles en onderhoud van de belangrijkste delen zoals ophangingsmiddelen, haken en bevestiging op de grond en waarin wordt aangegeven dat bij het nalaten van deze controle gevaar voor vallen van de kinderen of omvallen van de toestellen ontstaat.

17.2. In de in het eerste lid bedoelde gebruiksaanwijzing moeten tevens aanwijzingen worden gegeven betreffende de correcte montage,

met vermelding van de onderdelen die bij verkeerde montage gevaren kunnen opleveren.

18.

18.1. Speelgoed en kinderwaren die als speelwaarde een functie hebben welke vergelijkbaar is met die van apparaten en/of installaties bestemd voor gebruik door volwassenen, dienen te zijn voorzien van de aanduiding «Waarschuwing! Alleen te gebruiken onder toezicht van een volwassene».

18.2. Speelgoed en kinderwaren als bedoeld in het eerste lid, dienen tevens te zijn voorzien van een gebruiksaanwijzing waarin dient te worden vermeld:

- a. de instructies inzake de bediening en de in acht te nemen voorzorgsmaatregelen;
- b. de gevaren voortkomende uit veronachtzaming van deze voorzorgsmaatregelen;
- c. de waarschuwing het speelgoed of de kinderwaren buiten bereik van zeer jonge kinderen te houden.

19.

19.1. Speelgoed en kinderwaren als bedoeld in voorschrift 8 dienen te zijn voorzien van een gebruiksaanwijzing waarin is aangegeven:

- a. de gevaarlijke aard van de stoffen en preparaten als bedoeld in dat artikel;
- b. de voorzorgsmaatregelen die het kind in acht dient te nemen ter vermindering van de gevaren voortvloeiende uit die gevaarlijke aard;
- c. aanwijzingen inzake te verlenen eerste hulp bij ernstige ongevallen met het speelgoed of de kinderwaar;
- d. de vermelding het speelgoed of de kinderwaar buiten bereik van zeer jonge kinderen te houden.

19.2. Speelgoed en kinderwaren als bedoeld in voorschrift 8, dienen op de verpakking te zijn voorzien van de aanduiding «Voorzichtig!» gevolgd door de vermelding van de leeftijdscategorie waarvoor het speelgoed of de kinderwaar uitsluitend bestemd is en de toevoeging dat de waar slechts onder toezicht van volwassenen mag worden gebruikt.

19.3. Onverminderd het bepaalde in voorschriften 18.1 en 18.2 dienen speelgoed en de kinderwaren als bedoeld in voorschrift 8 te voldoen aan de richtlijnen van de EEG inzake de indeling, verpakking en etikettering van gevaarlijke stoffen 67/548/EEG (Pb.EG L 196) of de richtlijn van de EEG inzake de indeling, verpakking en etikettering van gevaarlijke preparaten 88/379/EEG (Pb.EG L 187).

20. Schaatsplanken en rolschaatsen moeten zijn voorzien van:

- a. de vermelding «Waarschuwing! Alleen te gebruiken met beschermingsuitrusting».
- b. een gebruiksaanwijzing waarin er op wordt gewezen dat men met dit speelgoed voorzichtig moet omgaan, daar er grote behendigheid vereist is en om ongevallen voor de gebruiker en derden te voorkomen. Tevens wordt aangegeven welke beschermingsuitrusting wordt aangeraden.

21. Speelgoed en kinderwaren als bedoeld in voorschrift 3, dienen te zijn voorzien van de vermelding «Waarschuwing! Alleen te gebruiken onder toezicht en in water waar kinderen kunnen staan.».

B. Onverminderd de onder A. gestelde voorschriften dienen het desbetreffende speelgoed en de desbetreffende kinderwaren tevens te voldoen aan de navolgende specifieke voorschriften.

Fopspenen

1.

1.1. Fopspenen dienen onverminderd het in voorschrift 2 bepaalde te voldoen aan de volgende eisen:

- a. zij mogen niet zijn voorzien van band, koord, touw, elastiek of ander materiaal;
 - b. de speen mag niet zijn voorzien van een opening;
 - c. zij dienen te zijn voorzien van een schild, dat zodanig van vorm en stevigheid is dat de fopspenen met een trekkracht van 60N niet door de opening van de testplaat, zoals omschreven in de desbetreffende methoden van onderzoek van de Warenwetregeling onderzoeksmethoden kinderwaren (Stcrt. 1991, 106) kunnen worden getrokken. De fopspeen mag daarbij niet scheuren of losraken;
 - d. de afstand van de top van de speen tot het schild mag niet groter zijn dan 30 mm;
 - e. zij mogen geen losse, afneembare of afbijtbare onderdelen bevatten die passen in de testholte als omschreven in de desbetreffende methoden van onderzoek van de Warenwetregeling onderzoeksmethoden kinderwaren.
- 1.2. Fopspenen dienen te zijn voorzien van de volgende vermeldingen:
- a. met de hand goed schoonwrijven onder stromend water; daarna enige minuten uitkoken.
 - b. regelmatig controleren op gaatjes en zwakke plekken, vooral als het kind tandjes heeft. Bij beschadiging vervangen.
 - c. een fopspeen is om op te zuigen; kinderen die op fopspenen bijten kunnen beter een bijtring gebruiken;
 - d. gebruik de fopspeen niet langer dan 6 weken.

Slaghoedjes speciaal ontworpen voor speelgoed en kinderwaren

3.

3.1. De in de slaghoedjes aanwezige lading mag niet meer dan 7,5 mg knalsas per stuk bevatten en moet zodanig stabiel zijn, dat deze bij het bewaren of het gebruiken niet spontaan explodeert. De in de klappertjes aanwezige lading moet een voldoende bestendigheid tegen druk bezitten.

3.2. Slaghoedjes mogen bij het ontbranden slechts een zodanig explosie druk veroorzaken dat deze een geluidsniveau (L Piek) oplevert van niet meer van 150 db (lin).

3.3. Slaghoedjes moeten zijn voorzien van de volgende vermelding: «Waarschuwing! Niet in de buurt van ogen of oren afschieten. Niet los in de broekzak bewaren.»

Speelgoedstoommachines

4. Speelgoedstoommachines moeten zodanige eigenschappen hebben, dat:

- a. de capaciteit van de ketel de 2000 cm³ niet overschrijdt;
- b. de absolute druk in de ketel maximaal 0,15 MPa (1,5 bar) is;
- c. de ketel is voorzien van een of meer veiligheidsventielen van roestvrij materiaal, welke niet door middel van gewichten mogen werken;
- d. de oppervlakte van de warmtebron geen hogere temperatuur kan opleveren dan 150° C.

Schertsartikelen

5. Schertsartikelen mogen niet in aantoonbare hoeveelheden bevatten:
- alifatische en aromatische verbindingen met een nitrogroep;
 - verbindingen uit de groep 2-alkoxy-ethanol en de esters daarvan;
 - gehalogeneerde alifatische en aromatische verbindingen;
 - alifatische en aromatische aminen;
 - panama-poeder (*Ouillaja saponaria*) en de derivaten daarvan die saponine bevatten;

- poeder van de Helleborus viridis-wortel en de Helleborus niger-wortel;
- poeder van de witte nies-wortel (*Veratrum album*) en de zwarte nies-wortel (*Veratrum nigrum*);
- houtstof;
- zwavelkoolstof;
- Ammoniumsulfide, ammoniumdisulfide en ammoniumpolysulfide;
- vluchtige esters van broomazijnzuur: methylbroomacetaat, ethylbroomacetaat, propylbroomacetaat en butylbroomacetaat.

Elektrisch speelgoed en elektrische kinderwaren

6. Elektrisch speelgoed en elektrische kinderwaren mogen slechts functioneren op een nominale spanning van ten hoogste 24 volt waarbij geen enkel onderdeel van de waar onder spanning van meer dan 24 volt mag staan, met uitzondering van transformatoren welke dienen te voldoen aan NEN-EN 60 7 42.

Asbest

7. Speelgoed en kinderwaren mogen niet geheel of gedeeltelijk bestaan uit asbest.

Benzeen

8. Speelgoed en kinderwaren mogen per kg gewicht niet meer dan 5 mg vrij benzeen bevatten.

Deze bijlage behoort bij het besluit van 3 oktober 1990, VVP/P/U-690568 houdende regelen betreffende de veiligheid van speelgoed en kinderwaren (Warenwetbesluit Speelgoed).

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
H. J. Simons

Bijlage 3 behorende bij het Warenwetbesluit Speelgoed

Voorwaarden waaraan instanties als bedoeld in artikel 7, eerste lid, onder a. van dit besluit dienen te voldoen

De in artikel 7, eerste lid, onder a, van dit besluit bedoelde instanties dienen te beschikken over:

- voldoende beschikbaarheid van personeel, alsmede van de nodige middelen en uitrusting;
- voldoende technische bekwaamheid en professionele integriteit van het personeel;
- onafhankelijkheid bij het uitvoeren van proeven, het opstellen van verslagen, het afgeven van verklaringen en het uitoefenen van het in deze richtlijn voorgeschreven toezicht, van het kaderpersoneel en het technisch personeel ten aanzien van alle kringen, groeperingen en personen die rechtstreeks of indirect belangen hebben op het gebied van speelgoed.

Tevens dienen deze instanties zorg te dragen voor:

- bewaring van het beroepsgeheim door het personeel;
- afsluiten van een verzekering van wettelijke aansprakelijkheid.

Deze bijlage behoort bij het besluit van 3 oktober 1990, VVP/P/U-690568 houdende regelen betreffende de veiligheid van speelgoed en kinderveren (Warenwetbesluit Speelgoed).

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
H. J. Simons

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen

Op 3 mei 1988 heeft de Raad van de Europese Gemeenschappen de richtlijn betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen inzake de veiligheid van speelgoed vastgesteld (88/378/EEG). Het onderhavige besluit strekt onder meer tot uitvoering van deze richtlijn. Aangezien voornoemde uitvoering het noodzakelijk maakt het vigerende Speelgoedbesluit (Warenwet) 1985 fundamenteel te wijzigen, is uit hoofde van de overzichtelijkheid gekozen voor het doen vervangen van laatstgenoemd besluit door een geheel nieuw besluit. Onderhavig nieuw besluit is gebaseerd op de per 31 juli 1988 in werking getreden gewijzigde Warenwet (Stb. 1988, 360).

De in de Warenwet doorgevoerde wijzigingen hebben onder meer als gevolg dat de grondslag en de vormgeving van de op basis van deze wet tot stand te brengen regelingen een geheel andere is dan tot nu toe gebruikelijk. Zo zullen in iedere Warenwetregeling verbodsbepalingen dienen te worden opgenomen, specifiek op de inhoud van de regeling betrekking hebbende.

De reikwijdte van het voorliggende besluit is ruimer dan die van richtlijn 88/378/EEG. Het besluit voorziet namelijk naast een regeling van de waar speelgoed zoals gedefinieerd in genoemde richtlijn («waren kennelijk bestemd of ontworpen om bij het spelen door kinderen te worden gebruikt»), tevens in een regeling voor de categorie kinderwaren. Voor de definitie van kinderwaren is gekeken naar een deel van de definitie van speelgoed van het voornoemde Speelgoedbesluit (Warenwet) 1985. Laatstgenoemde definitie van speelgoed is ruimer dan die welke in meergenoemde richtlijn wordt gehanteerd, ten gevolge van het hanteren van het «kennelijk geschikt zijn»-criterium. Deze ruimere definitie werd verkozen in verband met de bevordering van de volksgezondheid en veiligheid in de privésfeer. Aldus konden ook veiligheidseisen aan produkten worden gesteld die wel kennelijk geschikt zijn om door kinderen bij het spelen te worden gebruikt, zonder dat zij daarvoor daadwerkelijk ontworpen of kennelijk bestemd waren. In dit verband kan worden gedacht aan waren die zonder dat zij als speelgoed zijn ontworpen of voor kinderen kennelijk zijn bestemd, door onder meer de wijze van presentatie (bijvoorbeeld op straat gratis uitreiken), verkooplocatie (op speelgoedafdeling in warenhuis) maar ook in de praktijk gebleken gebruik (kleurpotloden in kantoor- en boekhandel), toch als geschikt moeten worden geacht om bij het spelen door kinderen te worden gebruikt. Daarbij zij voor de duidelijkheid opgemerkt dat het onveilig blijken te zijn van een dergelijke waar niet betekent dat de waar daardoor niet (meer) kennelijk geschikt is om door kinderen bij het spelen te worden gebruikt. In die zin is het begrip «geschikt» dus niet op te vatten.

Ten gevolge van de beperkte definitie in richtlijn 88/378/EEG voor het speelgoed, zouden bovenbedoelde waren niet langer onderworpen zijn aan specifieke veiligheidseisen. Om in deze vanuit gezondheidsbeschermingsoptiek gezien onwenselijke leemte te voorzien, is zoals gezegd in dit besluit het begrip «kinderwaren» geïntroduceerd. Voor het begrip «kinderwaren» is gekozen om tot een duidelijk onderscheid te komen in het besluit voor wat betreft de uitvoering van richtlijn 88/378/EEG enerzijds en de regeling van waren, niet vallende onder het begrip speelgoed van de richtlijn, maar die wel kennelijk geschikt zijn om als speelgoed te worden gebruikt, anderzijds. Tijdens de beraadslagingen van de Raad van de Europese Gemeenschappen over de reikwijdte van richtlijn 88/378/EEG is door Nederland gesteld dat Nederland accoord

kan gaan met de beperkte definitie van speelgoed in de richtlijn, mits Nederland bevoegd blijft ten aanzien van de waren, kennelijk geschikt om bij het spelen door kinderen te worden gebruikt, voorschriften te stellen. De redenatie daartoe was dat de harmonisatie van richtlijn 88/378/EEG zich beperkt tot het aspect veiligheid van de waar welke als speelgoed in de richtlijn wordt gedefinieerd.

Ten aanzien van waren die niet onder deze definitie vallen blijven derhalve de Lid-Staten vrij, met inachtneming van het bepaalde in het EG-verdrag en dan met name het bepaalde in de artikelen 30 en 36 en de jurisprudentie ter zake, voorschriften te stellen welke dringend noodzakelijk zijn uit hoofde van de volksgezondheid. Inzake de in het besluit genoemde «kinder-waren» doet zich die noodzakelijkheid voor, zoals ook blijkt uit het door de consumentenorganisaties en de Stichting Consument en Veiligheid gestelde in het advies van de Adviescommissie Warenwet. Voornoemde organisaties pleiten in dit verband voor handhaving van veiligheidsvoorschriften voor waren, kennelijk geschikt om bij het spelen door kinderen te worden gebruikt.

Bovenstaande is zoals gezegd door Nederland tijdens de beraadslagingen binnen de Raad van de Europese Gemeenschappen naar voren gebracht en bij de Commissie van de Europese Gemeenschappen niet op bezwaren gestuit. Ook nadat voornoemde Commissie kennis had genomen van een ontwerp houdende bovengenoemde introductie van het begrip «kinderwaren» naast het begrip «speelgoed» van de richtlijn, is door de Commissie niet anders dan positief gereageerd op deze aanpak betreffende de uitvoering van richtlijn 88/378/EEG. Bij de meergenoemde beraadslagingen zijn de Aanwijzingen inzake toetsing van ontwerpen van regelgeving op Europees niveau (Stcrt. 1987, 57) gehanteerd bij de totstandkoming van het Nederlandse standpunt.

De reikwijdte van onderhavig besluit is met de bovenbedoelde handhaving van voorschriften inzake waren, kennelijk geschikt om bij het spelen door kinderen te worden gebruikt, dezelfde als die van het Speelgoedbesluit (Warenwet) 1985.

De kern van het besluit wordt gevormd door artikel 3. Kinderwaren en speelgoed dienen te voldoen aan de algemene veiligheidseis, neergelegd in het eerste lid en de daarbij behorende bijlage 2. Voor kinderwaren zijn deze eisen eventueel nader uit te werken door de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Cultuur ingevolge het tweede lid.

Naast bovenbedoeld veiligheidsregime van artikel 3, geldend voor zowel speelgoed als kinderwaren, kent het besluit in artikel 4 een aanduidingsregime dat uitsluitend van toepassing is op speelgoed.

Speelgoed, aldus artikel 4, eerste lid, dient voordat het mag worden verhandeld te zijn voorzien van de aanduiding «CE». Deze aanduiding wordt aangebracht door de fabrikant of diens gemachtigde dan wel importeur gevestigd binnen de Europese Gemeenschappen. Met deze aanduiding wordt aangegeven dat het speelgoed voldoet aan de genoemde algemene veiligheidseis welke is geconcretiseerd in de in bijlage 2 opgenomen fundamentele veiligheidseisen behorende bij de genoemde richtlijn 88/378/EEG. De aanduiding CE mag uitsluitend worden gebezigd indien aan één van de twee volgende voorwaarden (procedures), neergelegd in het besluit, is voldaan:

1. Het desbetreffende speelgoed is geheel vervaardigd in overeenstemming met de hiervoor geldende geharmoniseerde Europese normen of;

2. voor het desbetreffende type speelgoed is op aanvraag van de fabrikant, diens gemachtigde dan wel importeur gevestigd binnen de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen, een verklaring afgegeven door de daartoe bevoegde instanties waaruit blijkt dat het speelgoed voldoet aan de fundamentele veiligheidseisen.

Ad 1. Met het aanbrengen van de aanduiding «CE» wordt aangegeven dat het speelgoed is vervaardigd in overeenstemming met de geldende Europese normen welke door de Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur zijn aangewezen. Hieruit vloeit het (door de toezichthoudende diensten der Lid-Staten weerlegbare) vermoeden voort dat het speelgoed voldoet aan de algemene veiligheidseis, neergelegd in artikel 3, tweede lid.

Ad 2. De hier bedoelde instanties zijn onafhankelijke onderzoekinstellingen welke door de overheden der Lid-Staten op basis van wederzijdse erkenning zijn aangewezen als zijnde bevoegd bedoelde verklaring af te geven. De wederzijdse erkenning houdt in dat iedere Lid-Staat de door een andere Lid-Staat aangewezen instanties moet aanvaarden als zijnde bevoegd om genoemde verklaringen af te geven. De Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur wijst de instellingen aan welke bevoegd zullen zijn in bovengenoemde zin. Het afgeven van de verklaring levert het (ook hier door de toezichthoudende diensten der Lid-Staten weerlegbare) vermoeden op dat het onderzochte stuk speelgoed voldoet aan de in artikel 3, tweede lid, neergelegde veiligheidseis. Met het aanbrengen van de aanduiding «CE» geven fabrikant, gemachtigde of importeur aan dat het hiermee voorziene speelgoed overeenstemt met het stuk speelgoed waarvoor bovenbedoelde verklaring is overgelegd.

Uit het bovenstaande moge duidelijk zijn dat speelgoed, voorzien van de aanduiding «CE», zoals ook het derde lid van artikel 4 stelt, vermoed mag worden te voldoen aan de vereiste veiligheid genoemd in artikel 3, tweede lid, maar niet per definitie ook werkelijk veilig is. Ook al is de aanduiding geheel rechtmatig aangebracht, dan nog kan het speelgoed in kwestie worden bevonden niet te beantwoorden aan de veiligheidseis van artikel 3, eerste en tweede lid. De aanduiding mag niet worden gebezigd voor kinderveren.

Uit het bovenstaande mag tevens duidelijk zijn dat de complexiteit van de richtlijn een rol van belang heeft gespeeld bij de vertraging van de implementatie van de richtlijn in onderhavig besluit. De richtlijn is de eerste richtlijn van het zogenaamde type «nieuwe aanpak» op het terrein van consumentenprodukten. Dit type richtlijn introduceert voor de nationale wetgeving op dit beleidsterrein een aantal geheel nieuwe elementen. Met het inpassen van deze elementen in de nationale rechtsorde is de nodige tijd gemoeid.

Deze complexiteit heeft tevens tot gevolg gehad dat wettelijk verplichte overleg- en adviesprocedures langdurig zijn gebleken. Zo heeft de Adviescommissie Warenwet pas na ruim een jaar advies kunnen uitbrengen. Voor de volledigheid zij ten aanzien van dit laatste vermeld dat de regering naar aanleiding van het advies van de Commissie Kortmann inzake de versnelling van implementatie van EG-richtlijnen, onder andere heeft besloten te bevorderen dat wettelijk voorgeschreven adviezen door middel van wetwijzigingen worden omgezet in facultatieve.

Advies van de Adviescommissie Warenwet (ACWW)

Het advies van de Adviescommissie Warenwet richtte zich met name op de in het besluit te hanteren definities en daarmee op de uiteindelijke reikwijdte van het besluit. De commissie adviseerde dat in het besluit duidelijk naar voren diende te komen dat het op twee rechtsgebieden betrekking heeft nu het besluit gedeeltelijk aparte regimes inhoudt voor de waren vallend onder zijn werking.

Eenzijds heeft het besluit betrekking op meergenoemde richtlijn 88/378/EEG inzake de veiligheid van speelgoed in de zin van de richtlijn, waar het uitvoering aan geeft. Anderzijds voorziet het besluit in veilig-

heidseisen aan waren die onder het Speelgoedbesluit 1985 (Warenwet) wel als speelgoed werden gezien, maar dit niet zijn in de zin van de richtlijn 88/378/EEG. De laatstgenoemde categorie waren diende – aldus het advies – duidelijk te worden onderscheiden van het speelgoed in de zin van de richtlijn. Voorgesteld werd dan ook deze waren apart te benoemen en deze «kinderwaren» te noemen.

Bovenstaande gedachte werd onder meer ingegeven uit het oogpunt van toegankelijkheid van het besluit en uit hoofde van rechtszekerheid. Zoals gezegd is het advies van de commissie in het besluit overgenomen.

Dereguleringsstoets

Dit besluit is aan de hand van de relevante vragen van de beknopte vragenlijst, opgenomen in het Besluit Aanwijzingen inzake de toetsing van ontwerpen van wet en van algemene maatregel van bestuur (Stcrt. 1985, 18), getoetst op dereguleringsaspecten. Uit deze toetsing is gebleken dat tegen het besluit geen bezwaren bestaan vanuit dereguleringsoogpunt.

Het besluit behelst, afgezien van de gevolgen van implementatie van de richtlijn 88/379/EEG, geen uitbreiding van de huidige regelgeving op dit gebied.

Artikelsgewijs

In artikel 1, eerste lid, onderdeel a, wordt het begrip «speelgoed» gedefinieerd. De definitie, zoals die wordt gehanteerd in voornoemde richtlijn 88/378/EEG, is daarbij overgenomen. Om twijfel daaromtrent uit te sluiten is tevens bepaald dat teken-, schrijf- en kleurmateriaal alsmede handenarbeid- en leermateriaal, als speelgoed wordt opgevat.

Het bepaalde in onderdeel b van dit lid, breidt de reikwijdte van het besluit uit met de categorie kindervaren. Het gaat daarbij om waren die niet zijn speelgoed in de zin van richtlijn 88/378/EEG, maar die wel kennelijk geschikt zijn om door kinderen bij het spelen te worden gebruikt.

In het tweede en derde lid worden beide categorieën verduidelijkt. De in het tweede lid genoemde bijlage is de bijlage behorende tot de richtlijn 88/378/EEG, houdende voorbeelden van waren die mogelijk onder de definitie gehanteerd in de richtlijn in te passen zijn, maar niet onder de werking van de richtlijn vallen.

In het derde lid worden voorbeelden van kindervaren gegeven.

De schertsartikelen worden hier genoemd om uitvoering te kunnen geven aan de vierde wijziging van richtlijn 76/769/EEG, betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der Lid-Staten inzake de beperking van het op de markt brengen en van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen en preparaten (83/264/EEG).

Artikel 2 behelst het «verbodsartikel». De waren zoals voorzien in artikel 1, eerste lid, mogen niet worden verhandeld indien zij niet voldoen aan de eisen en voorschriften gesteld in dit besluit of in de op dit besluit gebaseerde ministeriële besluiten. Onder verhandelen wordt tevens verstaan het om niet verstrekken, daar dit ook een afleveringshandeling is.

In artikel 3 wordt in het eerste lid eerdergenoemde algemene veiligheidsseis geformuleerd waaraan al de waren waarop dit besluit betrekking heeft, dienen te voldoen. In het tweede lid worden concrete veiligheidsvoorschriften gegeven. Ten gevolge van deze opzet kan indien in voornoemde concrete voorschriften in een uitzonderlijk geval een

bepaald risico-aspect over het hoofd is gezien, wat niet ondenkbaar is gezien de technische innovaties van de hier bedoelde waren, terug worden gevallen op het bepaalde in het eerste lid. Aldus kan altijd worden opgetreden tegen onveilig speelgoed of kinderveren. Ingevolge het derde lid kunnen nadere regels ten aanzien van kinderveren worden gesteld.

In artikel 4, eerste lid, wordt de aanduiding «CE» geïntroduceerd en in het kader van dit besluit voorbehouden aan uitsluitend de waar speelgoed. Het door de rechtmatige aanbrengring van deze aanduiding in het leven geroepen vermoeden van veiligheid is geregeld in het derde lid.

Het tweede lid van artikel 4 geeft de voorwaarden aan, geldende voor het mogen bezigen van de aanduiding «CE». In onderdeel a wordt de Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur de bevoegdheid gegeven normen aan te wijzen. Het voldoen aan deze normen verleent speelgoed het vermoeden in overeenstemming met de in artikel 3 geregelde veiligheidseisen te zijn.

Als bedoelde normen zullen de voor speelgoed onlangs tot stand gekomen Nederlandse normen NEN-EN 71-1, NEN-EN 71-2 en NEN-EN 71-3, houdende de in CEN-verband gerealiseerde geharmoniseerde Europese normen, worden aangewezen. De aanwijzing zal van kracht worden op het moment dat het voorliggend besluit in werking treedt.

In artikel 5 worden enkele voorschriften inzake aan te brengen vermeldingen ter identificatie van de fabrikant, of diens binnen de EEG gevestigde gemachtigde dan wel importeur, gegeven.

In artikel 6, eerste en tweede lid, worden eisen gesteld aan de wijze waarop de bij of krachtens dit besluit voorgeschreven vermeldingen, moeten worden aangebracht.

In onderdeel b van het tweede lid van artikel 4 en in artikel 7 wordt de procedure inzake de verklaring van overeenstemming van speelgoed met de veiligheidseisen van artikel 3 geregeld.

In het eerste lid, onder a, van artikel 7 wordt de Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur de bevoegdheid gegeven de instellingen aan te wijzen welke bevoegd zullen zijn bedoelde verklaring af te geven. De minister zal deze instellingen op aanvraag aanwijzen. Aan te wijzen instellingen zullen tenminste dienen te voldoen aan de in bijlage 3 gestelde voorwaarden. Zij zullen daartoe in ieder geval van de Nederlandse Stichting voor de Erkenning van Laboratoria (STERLAB) de benodigde erkenningen hebben moeten verkregen voor onderzoeksmethoden waarvan de toepassing noodzakelijk is om het speelgoed te kunnen toetsen aan de fundamentele veiligheidseisen behorende bij richtlijn 88/378/EEG. STERLAB is op zijn beurt als certificerende instelling erkend door de Raad voor de Certificatie. Dit houdt onder meer in dat STERLAB wordt beschouwd als zodanig deskundig en onafhankelijk dat de kwaliteit van de door STERLAB afgegeven erkenningen van onderzoeksmethoden zoals die worden gehanteerd in een bepaald laboratorium, is gewaarborgd. Dientengevolge zullen die laboratoria welke de benodigde erkenningen van STERLAB hebben verkregen, in beginsel tegemoet komen aan de eisen van deskundigheid en kwaliteit, zoals vereist door de richtlijn 88/378/EEG.

Middels een met STERLAB te sluiten overeenkomst zal het Ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van de erkende laboratoria inzake kunnen verlangen in de beoordelingsrapporten van STERLAB. Daarnaast zal een beoordeling door de Hoofdinspectie Gezondheidsbescherming van het Ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur kunnen plaatsvinden voordat op de aanvraag wordt beslist. Door middel van het eerste lid, onder b, worden de door de Lid-Staten aangewezen

instanties gelijk gesteld aan de door de Nederlandse autoriteiten aangewezen instanties.

Ingevolge richtlijn 88/378/EEG zullen alle in de Lid-Staten aangewezen instanties worden opgenomen in een lijst welke door de Commissie voor de Europese Gemeenschappen zal worden gepubliceerd in de EG-publikatiebladen.

Artikel 8 stelt het voorhanden zijn van een uitgebreid technisch dossier over het speelgoed in kwestie bij fabrikant, gemachtigde of importeur binnen de EEG gevestigd, verplicht. Het dossier dient met name als hulpmiddel voor de controle- en opsporingsdiensten, i.c. de Rijkskeuringsdiensten van Waren, bij de uitoefening van hun taken.

Aldus kan bijvoorbeeld gemakkelijker worden nagegaan of ten aanzien van een bepaald speelgoed een type-goedkeuringsverklaring is afgegeven, dan wel de door de minister vastgestelde normen zijn nageleefd, dan wel overeenstemming bestaat met een goedgekeurd type. Het dossier kan in dit verband gezien worden als een gedetailleerde Europese «identiteitskaart» voor het desbetreffende speelgoed.

Artikel 9 wijst de categorieën van de bij uitsluiting beslissende methoden van onderzoek van kinderwaren aan.

Artikel 11 voorziet in een inwerkingtredingsbepaling en een uitverkooptermijn voor kinderwaren en speelgoed dat voldoet aan het Speelgoedbesluit (Warenwet) 1985 en vóór de inwerkingtreding van onderhavig besluit voor het eerst is verhandeld. De termijnen zijn tot stand gekomen na afweging van het belang van een zo spoedig mogelijk in werking treden van de implementatie van richtlijn 88/378/EEG en het belang van een redelijk overgangsregime voor het bedrijfsleven.

Voorschriften van bijlage 2

In de voorschriften van bijlage 2 wordt in de onderdelen A en B een uitwerking gegeven van de in artikel 3, tweede lid, van het besluit vervatte veiligheidseis. Het merendeel van de in onderdeel A neergelegde nadere eisen inzake de samenstelling en eigenschappen van speelgoed en kinderwaren en de te bezigen vermeldingen, is opgesteld aan de hand van en in overeenstemming met de fundamentele veiligheidseisen van speelgoed behorend bij de richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen 88/378/EEG.

Deze fundamentele veiligheidseisen vormen het veiligheidsniveau waaraan al het speelgoed vallend onder de definitie van genoemde richtlijn moet voldoen, wil het in de EEG verhandeld mogen worden.

Ingevolge artikel 3, tweede lid, van het besluit zijn deze fundamentele veiligheidseisen, ook van toepassing op kinderwaren. Gezien de nauwe verwantschap van beide produktcategorieën met betrekking tot hun specifieke risicofactoren, ligt een uniforme toepassing van de fundamentele veiligheidseisen op zowel speelgoed als kinderwaren in de rede.

Op een – beperkt – aantal punten houden de voorschriften van bijlage 2 een afwijking c.q. concretisering in van de fundamentele veiligheidseisen. Het gaat hier om bepalingen overgenomen uit het Speelgoedbesluit (Warenwet) 1985, waarvan handhaving om redenen van volksgezondheid en veiligheid wenselijk is. Zij hebben in de voorliggende regeling betrekking op specifieke soorten kinderwaren zoals fopspenen en stoommachines. Deze waren vallen buiten de werking van voornoemde richtlijn 88/378/EEG, zodat een afwijking van de fundamentele veiligheidseisen dan wel een nadere invulling daarvan ten aanzien van deze waren, niet leidt tot inbreuk op geharmoniseerde regelgeving inzake de veiligheid van speelgoed.

In onderdeel B van de bijlage worden voorbeelden van de zojuist beschreven bepalingen gevonden.

In het onderstaande wordt kort ingegaan op de betekenis van de voorschriften. De voorschriften 1 tot en met 6 bevatten een aantal fysische en mechanische eisen. In voorschrift 2 wordt een van het Speelgoedbesluit (Warenwet) 1985 afwijkende leeftijdsgrens geïntroduceerd. Volgens laatstgenoemd besluit diende speelgoed bestemd voor kinderen beneden de 4 jaar te voldoen aan specifieke eisen betreffende (onder meer) kleine onderdelen. Thans wordt deze leeftijdsgrens verlaagd tot 3 jaar conform de voornoemde Europese fundamentele veiligheidseisen voor speelgoed.

De voorschriften 7 tot en met 9 behelzen brandbaarheidseigenschappen van speelgoed. De voorschriften 7.1 en 7.2 hebben met name betekenis voor de brandveiligheid van verkleedspullen voor kinderen. De in voorschrift 7.1 gestelde eisen hebben geen betrekking op de diverse soorten papier die door kinderen voor knip-, plak- en ander knutselwerk worden gebruikt. Wellicht ten overvloede zij opgemerkt, dat het gebruik in speelgoed en kinderwaren van eventuele brandvertragers bij verbranding geen gezondheidsrisico's voor het kind met zich mee mogen brengen.

Bij de in voorschrift 8 bedoelde waren moet worden gedacht aan scheikundedozen, emailleersets en modelbouwdozen.

De chemische veiligheid van speelgoed en kinderwaren wordt geregeld in de voorschriften 10 en 11. In voorschrift 11.1 is een algemene chemische veiligheidseis neergelegd; elk speelgoed dat of kinderwaar die niet als zodanig bestaat uit een of meerdere gevaarlijke stoffen of preparaten in de zin van de richtlijnen 67/548/EEG – dus niet is een waar in de zin van voorschrift 8 –, mag de in deze richtlijn bedoelde stoffen en preparaten niet bevatten in hoeveelheden die schadelijk kunnen zijn voor de gezondheid van het kind. Ingevolge voorschrift 11.3 mogen stoffen en preparaten als bedoeld in de richtlijnen 67/548/EEG en 88/379/EEG niet als speelgoed of kinderwaar worden verhandeld indien dit speelgoed of de kinderwaar niet is een waar zoals bedoeld in voorschrift 8 van deze regeling.

In voorschrift 11.4 wordt bepaald dat speelgoed en kinderwaren zoals scheikundedozen slechts gevaarlijke stoffen en preparaten in de zin van de genoemde richtlijnen mag bevatten, indien deze stoffen zijn opgenomen in de door de Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur aangewezen versie van hierop betrekking hebbende Europese geharmoniseerde normen (CEN 71-4) en met inachtneming van de in die normen voor de desbetreffende stoffen en preparaten geldende maximumconcentraties.

Voorschrift 14 vereist dat speelgoed en kinderwaren schoon zijn. Hierbij moet met name aan de toepassing van materialen van knuffeldieren worden gedacht.

De voorschriften 16 tot en met 21 houden diverse aanduidingseisen in. Tevens bevatten de artikelen eisen inzake gebruiksaanwijzingen. Ingevolge voorschrift 16.1 moeten speelgoed en kinderwaren die gevaarlijk kunnen zijn voor kinderen jonger dan 3 jaar, niet alleen als zodanig worden aangeduid maar moet tevens worden aangegeven waaruit dat gevaar bestaat. In de meeste gevallen zal het hier om verstikingsgevaar ten gevolge van kleine loslatende onderdelen gaan.

Uit onder meer gegevens van het Privé Ongevallen Registratie Systeem (PORS) van de Stichting Consument en Veiligheid blijkt dat het gebruik van skateboards de laatste jaren tot een aanzienlijke stijging van ongelukken heeft geleid. Duidelijk is dat het gebruik van een skate-board een grote mate van behendigheid vraagt. Deugdelijke persoonlijke beschermingsmiddelen zullen nodig zijn om in geval van een ongeluk de letselschade te beperken.

Ingevolge voorschrift 20 dienen skate-boards dan ook te zijn voorzien van de nodige waarschuwingen en aanwijzingen die met name voor kinderen begrijpbaar zijn en hen wijzen op de gevaren verbonden aan het gebruik van skate-boards.

Zo zal het gebruik van een effectieve beschermingsuitrusting (waaronder helm, knie-, elleboog- en met name polsbeschermers) moeten worden aanbevolen en zal tevens een beschrijving van een dergelijke uitrusting bij het skate-board moeten zijn opgenomen. In de gebruiksaanwijzing zou tevens op het belang om niet op wegen of trottoirs te «skaten» maar op speciaal daarvoor bestemde banen, kunnen worden gewezen. Dit in verband met de oneffenheden in wegen en trottoirs en de daardoor veroorzaakte valpartijen.

In onderdeel B worden aanvullende specifieke voorschriften met betrekking tot kinderwaren en speelgoed gegeven. Voor kinderwaren betreft het voorschriften welke zijn overgenomen uit het Speelgoedbesluit (Warenwet) 1985. Tevens wordt in de voorschriften 5, 7 en 8 uitvoering gegeven aan een drietal EEG-richtlijnen houdende een wijziging van de richtlijn 76/769/EEG betreffende de onderlinge aanpassing van wetgeving der EEG-Lidstaten inzake de beperking van het op de markt brengen en het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen en preparaten (82/806/EEG, 83/264/EEG en 85/610/EEG).

Transponeringstabel

In onderstaande tabel wordt aangegeven hoe de richtlijn 88/378/EEG is uitgevoerd.

| Richtlijn 88/378/EEG | Warenwetbesluit Speelgoed |
|---|--|
| Artikelen | |
| 1, eerste lid, onder a tweede lid (bijlage I) | artikel 1, eerste lid tweede lid jo. bijlage 1 |
| 2, eerste en tweede lid, derde lid | artikel 2 jo. artikel 3 eerste lid, artikel 2 jo. artikel 1 Warenwet (Stb. 1988, 360) |
| 3 | artikel 2 jo. artikel 3, tweede lid |
| 4 | artikel 3, eerste en tweede lid, jo. artikel 4, derde lid |
| 5, eerste lid | artikel 4, eerste lid, tweede lid, onder a en derde lid |
| tweede lid | artikel 4, eerste lid, tweede lid, onder b en derde lid |
| 6 | geen uitvoering in nationale wetgeving: procedureregul tussen Lid-Staat en de Commissie van de Europese Gemeenschappen |
| 7, eerste lid, eerste volzin | artikel 2 jo. artikel 25 e.v. Warenwet (Stb. 1988, 360) en art. 1,4 ^o en art. 17 e.v. Wet op de economische delicten (Stb. 1950, k 258), |
| overige | behoeft geen uitvoering in nationale wetgeving: procedureregels tussen Lid-Staat en de Commissie van de Europese Gemeenschappen |
| 8, eerste lid, onder a | artikel 4, eerste lid |
| eerste lid, onder b | artikel 8 |
| tweede lid, onder a | artikel 4, eerste lid |
| tweede lid, onder b | artikel 8 |
| 9, eerste lid | artikel 7, tweede lid |
| tweede lid | behoeft geen uitvoering in nationale wetgeving: procedureregul tussen Lid-Staat en de Commissie van de Europese Gemeenschappen |
| derde lid | derde lid |
| 10, eerste lid | artikel 4, tweede lid, onder b artikel 7, eerste en vijfde lid |

Artikelen

| | |
|-------------------------------------|--|
| tweede, derde, vierde en vijfde lid | Warenwetregeling inzake verklaring van overeenstemming voor speelgoed (Stcrt. 1991, 106) |
| 11, eerste lid | artikel 6 jo. artikel 5 |
| tweede lid | artikel 4, eerste lid |
| derde lid | artikel 6, vierde lid |
| vierde lid | artikel 5, tweede lid |
| vijfde lid | artikel 6, eerste lid jo. bijlage 2 |
| 12, eerste lid | artikel 25 e.v. Warenwet (Stb. 1988, 360) |
| tweede lid | behoeft geen uitvoering in nationale wetgeving: procedures tussen Lid-Staat en de Commissie van de Europese Gemeenschappen |
| derde lid | artikel 33 Warenwet (Stb. 1988, 360) |
| 13 | behoeft geen uitvoering in nationale wetgeving: procedures tussen Lid-Staat en de Commissie van de Europese Gemeenschappen |
| 14 | behoeft geen uitvoering in nationale wetgeving: algemene beginselen van behoorlijk bestuur |
| 15 | behoeft geen uitvoering in nationale wetgeving: termijn voor omzetting richtlijn 88/378/EEG in nationale wetgeving |
| 16 | behoeft geen uitvoering in nationale wetgeving: procedureregeling tussen Lid-Staten en de Commissie van de Europese Gemeenschappen |
| Bijlagen | Warenwetbesluit Speelgoed |
| I | bijlage 1 |
| II | bijlage 2 |
| III | bijlage 3 |
| IV | bijlage 2 |

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
H. J. Simons